

יבדו

ועוד שלב זמן שהיה ממוכח עממם ולא נעל ללא צפני צנייין. ראה מאוביךד ואשרבה לשייך, שיה' ממוכח עם כל לא-הומר להם לפנות בו. ואף על פי שאמר יהודה שההרגו כולעיל וזו, הויה ולא עבד. אבל לא נסתבר שאמר שנמורע להם יהרגוהו מפני הנושה, שהרי אמרו שהיו מוסרים נפסם עליו אם ימנאוהו כולעיל וזו.

ועוד אף יטאו פריים לנתינין ולא יסמרו ממנו שניד לאציהם. והכי משמע מלשון ממומה וכן דרסקין הסם, אמר רב שמואל בר נחמן לפניה גדולה ירל יוסף, שאם הרגוהו אמיו אף צריה צעולם מנכרו, נראה שאימת ההריגה קודם הכרתו הימה. וממתי ממייס שם ליון שהכירוהו נסכו להרגו ירל מלאך ופוסם נאלצע פנומ הצמי:

דס ושלים און אחי חשודים.
ומה שמוקן להוציא כל אבי, כרי שלא ימציעו אמיו צפני הממליים והכי גרסקין צילקון וימו קיפו כציהם. והא ללא קאמר מפני שארמא להם המולה, דלינמא מומלה לא ריע יוסף שלא לאמיו

לו ונתכר ליה. וארבה למימרי דבממומה וסן גרסקין אמר רב שמואל בר נחמן לסכנה גדולה ירל יוסף, שאם הרגוהו אמיו אף צריה צעולם ממירו, ולמה אמר הוציאו כל אבי מעלי, אלא כר אמר יוסף צלצו מוטב שארבה ולא אצייס אמ מי צפני הממליים. ואם כן קשיא רב שמואל בר נחמן ארבי שמואל בר נחמן, למחמס משמע דלדעמא שהרגוהו עבד הוי משום מוטב שארבה. ויש לומר דמריייהו איתנהו, דאף על גב דקיס ליה שאין אמיו מסודין על שפיכות דמיס, לא היה לו להסמכן צסום כל ולסמורן על פרוקי לסכנה. ומשום מוטב שארבה למור נמי לא היה מסמכן, דהיה מצקס כל אמר להמגולמ, צאופן שלא ימציעו כל כך. אלא דרבה קאמר איין מסודין על שפיכות דמיס, וכיון דמשתא רמוקה הוי, מוטב להסמכן נכר משימציעו אמיו:

י איי צנו מויהם הדדין. כוונמו צוה להוציענו שפירוש כי נבדדו מפניו מפני הנושה, לא מפני הרלה, ודלפסי"י צמומס. והטעם כדכתיב הרא"ש ע"ל, כי מוממרי הוציאו כל איש מוצי"י כרי שלא יראו צמסס והרממ קולו צכרי, יורה על רוב אהבה ומייה, ולכך אמר כי יש ללמוד ק"ו מוסן לויס המוכחה, שאם מיוסף שהוא קטן מיס לא יכלו לעמוד מפני הנושה, כל שכן לפני מלך מולי המלכים. דאי מפני הרלה אף הפרש בין היימו קטן וצין היימו גדול, ולוה כפל ואמר איי צנו מויהם הדדין איי צנו מויהם הדובוחות, ע"ס דלסמו מול הדין והקקומה ומול הנושה, אשר מול המוכחה שמוכח ה' עם כל אמר מהאששים אף מלאו לנו למרות עיני כצדור, ולוה הארזך להצא

פרשת ויגש צג י נומה, ג-ג

פשוטת, שאלאו פגעשו בו אחר פיהם מיד קרה מרת. רבי שמואל פר נחמן אמר, פה"ן ופשוטה עשה, יודע קרה ארזן של פה"ן הם ושלים אין אחי חשודים על שפיכות דמים.

וימת את קלו כפלי ולא יכלו אחיו לענות אותו [כי נבדדו מרפ"י] [מה, ב-ג]. אפאי פה"ן פרי"לא אמי, איי צנו מויהם הדדין איי צנו מויהם דתובות, פלעס חכם של העובדי פוביבים לא יכול לעמוד פתובותה של ארזנו, קרא הוה דרבתה [במדבר כב, ז] דתתפין חספנותי לעשות לך פה ויאמר לא יוסף

קרא ללא יכלי האדם ומי. ולענין הנושה דרקאמר כשיבא למנוע עליון הממלי, והוא שיוכחם אף עבדו מלמס מלכס: **בצעם חכם.** יש לעיין מה צורך להציא גם כן מלעלם. ועוד עלענין צממ הנושה המוכחה שהיא הפוונה כלפרישתי, מה יוסף ומה ימן חכם יהיה או עפס. ועוד מה ראה שלב עמר צמוכמה, ממי"ס על טעמם הסכן הסכמי, לא, והלא אף כאלו צממ ופוס רק משוצה אמממתי, וכי היה לו לומר כן בשבך ועוד הרי השיצ על מוכממו ממלה והשיצ פניו ואמר לה ונמדיה שם יעו לו ים מרבי צירי כו'. ויש לומר שהשעמידה צמוכמם צפי פניס, הא, שירול להשיצ דבר ולהמלל, והצי' כי לפסות לא יעיש ולא יכלם. ולוה אמר דאין גם אמר כשהעליב מורכח פניה אל פניס, כי אף החי יכול להכמיס אמ החי. ואף כי יוכל למפומ דצריס אשר לא כן להמלל, יציס מלעשות כן לפני המוכחי, וגו"כ לא יעמוד כח מפני הנושה. ולענין הא' היצא מלעלם, כי עם היימו חכם והיה יכול להשיצ על טעמם הסכן הסכמי, אממ שלב הרגלם ככר, אבל מכל מקום עמה שהרעיות למת לא ארבי מוקר, כי מי שלא הרגל למורד פלדוריו לא יענש אם מרד פעם אחס. אלא שרמא כי זו אינה טענה אמממתי, שכוונת טעמם האמון, שמוממר שלא הרגלה ככר אציעי ליה לעיווי דלצריס צנו ולא להכומה חקף ומור, ולכן הודיה צעל כרמו ואמר לא כמלדיקי עליו אמ האמון, וכל שכן שלא יעמוד כח איס להמלל צלצרי שקר לפני מוקר לך. וכנגד הצי' היצא מיוסף שלא היה להם שום המללות על המיכירה רק השאנה, אבל לענין הנושה ילפיין מיהמס:

שעט

תואר

מוכחה, ומה יוסף כשאמר אפי יוסף פרמה נשממן, כשעומד הדיון לרין, מי מכלל אמ יוס צדור ומי העומד כהאמור ומלמי ג, כיון שכמוהו צו נשממ לה, כן כי לא יכלי האדם ומי על אממ כמה וכמה, ומה זה נצטלו אמיו מפניו כשיצא למנוע עליון הממלי ומפעה של מוכח על אממ כמה וכמה. ולפי זה משמע ליה דמכתי הוו ציוסף, כי מה שפרמה נשממן כפי הקצלה אפי אלא מהפמל, כי מהנושה לא ימומ האדם. ומה שנהגלו מפניו כפסע הכמות, היינו מפני הנושה, ולהכי מיימי קי"ז למכתי, לענין הדיון דרקאמר מי יכלל אמ יוס צדור, כי מי יוכל לסבול נקוממו, כי כהאמור ימומו אנשים, כלמממתי

אין
→
Lese